

[Landbrugsministeren.]

dommes vedkommende opretholdes dog den ordning, at ændring af navn eller opgivelse af navn kræver landbrugsministeriets tilladelse.

Med disse ord skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.*

Den form, hvorunder der for tiden ydes lån af statskassen til nybygning af færøske fiskerfartøjer og til udskiftning af motoranlæg og installation af tekniske anlæg i sådanne fartøjer, blev fastlagt i loven af 24. maj 1955, der gjaldt for finansårene 1955-56 og 1956-57, og som gav adgang til i hvert af disse finansår at yde lån med indtil 800 000 kr. til disse formål. Denne lov udløber med udgangen af indeværende finansår, og det foreliggende lovforslag tager sigte på at forlænge ordningen for de tre kommende finansår således, at der i alt i disse år kan bruges 2½ mill. kr. til fremme af disse færøske interesser. Den nu foreslåede låneordning adskiller sig kun fra den hidtidige på det punkt, at renten af lånene er forhøjet fra 5 pct. til 6 pct. p. a., et forhold, som må ses på baggrund af det stigende renteniveau. I den lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer herhjemme, som i øjeblikket er til behandling i folketinget, er rentefoden også sat til 6 pct. p. a. Det har derfor ikke været regeringen muligt at imødekomme det færøske landsstyres ønske om, at man bibeholder en rentefod på 5 pct.

Det er mit indtryk, at den hidtidige låneordning har virket godt, og at det vil være en for det færøske fiskeri særdeles gavnlig foranstaltning, at låneordningen forlænges.

Selv om der for øjeblikket er et mindre beløb tilbage efter den nugældende låne-lov, betyder dette ikke, at loven ikke har været nyttig for Færøerne. Det er naturligt, at der i begyndelsen har været en vis tilbageholdenhed, indtil de interesserede færøske kredse har set, hvorledes hele den nu tilrettelagte samlede færøske låneordning,

hvoraf den heromhandlede kun udgør et enkelt led, er kommet til at virke.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, for at hun som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i går anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg herved fremsætte *forslag til lov om et særligt brændselstillæg til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.*, nemlig kronisk syge og mindrebemidlede enlige mødre, hvis økonomiske kår berettiger dem til at få deres børnebidrag udbetalt af det offentlige.

Lovforslaget går ud på, at der sammen med renten for marts måned i år ydes de nævnte medborgere et ekstra brændselstillæg til indkøb af 7 hl koks eller et kvantum andet brændsel af tilsvarende brændselsværdi. Forslaget indebærer, at denne ekstra brændselshjælp kun ydes til rentemodtagere, der har et brændselsbehov, og altså ikke til rentemodtagere, der bor i renteboliger eller alderdomshjem.

Når min gruppe fremsætter dette lovforslag — vi fremsatte i fjor et ligelydende forslag — er det, fordi vi mener, at rentemodtagerne får for lidt i brændselstillæg. Det brændselstillæg, der udbetaltes sidste sommer, dækkede som bekendt kun indkøb af 18 hl koks. Mit parti har i al den tid, vi har haft bestemmelser om brændselstillæg i folkeforsikringsloven, gjort gældende, at det for ældre og syge mennesker ikke er muligt at få de 18 hl koks til at slå til til en vinters forbrug, og at rentemodtagernes månedlige knappe indtægter ikke giver dem mulighed for at få penge tilovers til ekstra brændselsindkøb. Når det som nu sætter ind med kulde, er der ikke meget forslag i de 18 hl, som blev købt sidste sommer, især ikke i de hjem, hvor der er gamle eller kronisk syge eller familier med børn. Når jeg dertil minder om, at selve renten til vore enlige ældre på landet kun